

П

П

Якщо ти скіф, тобі, на жаль,
потрібна **пектораль**.

Але **по**гана новина:
вона лише одна.

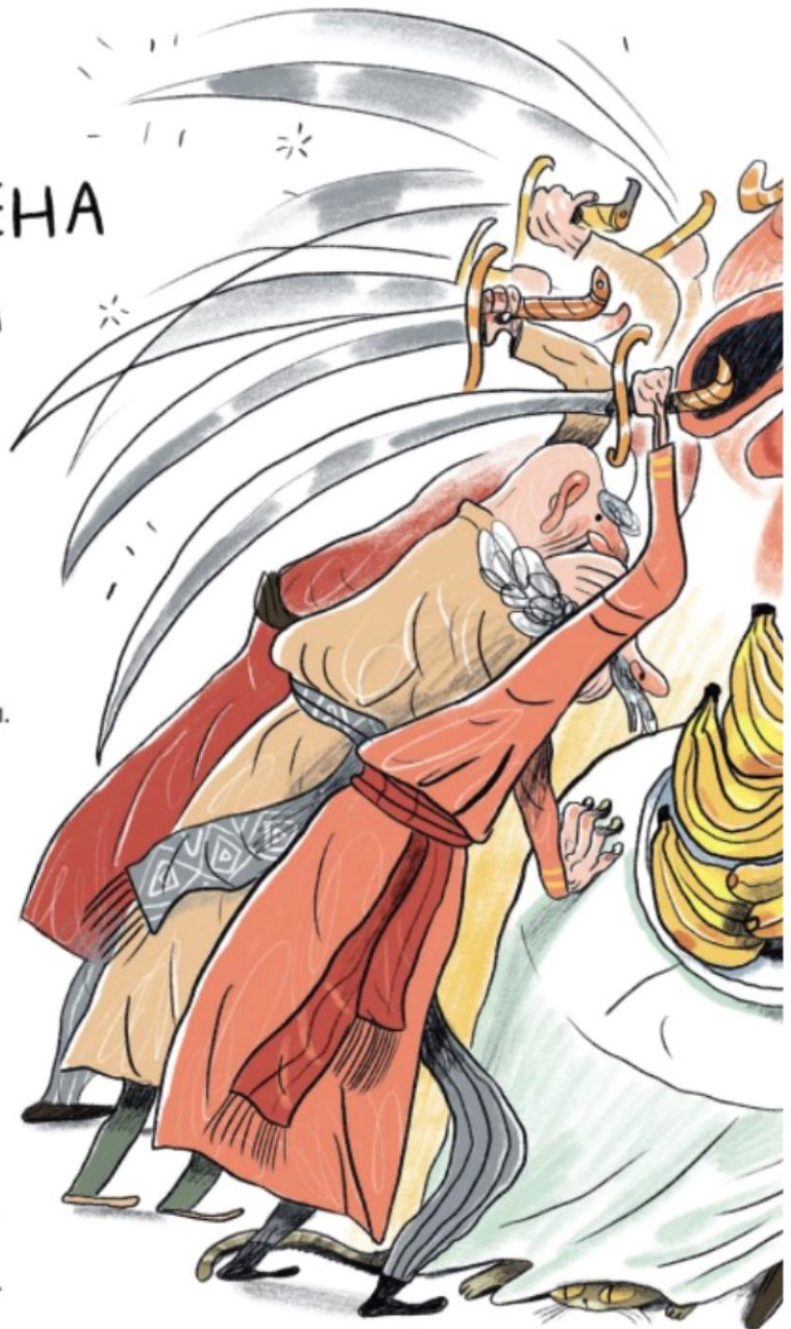
Вона тобі належить в дар,
лише якщо ти скіфський цар.

Один скіфський цар мав особливу золоту прикрасу — **пектораль**. Багато-багато років пролежала вона в землі, у кургані з вельми дивною назвою — Товста Могила. А потім її знайшов археолог Борис Мозолевський.

Скіфи жили дуже давно. Багато скіфів оселилися на землях, що зараз є півднем України. Вони закопували в землю скарби, а ми їх викопуємо й несемо до музею.

НЕОПЛАЧЕНА ЗАДАЧА

В одному ресторані
пахучу брость бананів
ватазі дідуганів
подав малий ґарсон.
— Шановні дідугани, —
сказав він, — ось банани.
Шість кілограмів стане
на тридесять персон?
Всі тридцять дідуганів
дістали ятагани
і чистити банани
накинулись гуртом.
Побачивши шаблі ті,
дзвінки й несамовиті,
ґарсон тієї ж миті
сховався під столом.
Наїлись дідугани,
всміхнулись для омани,
схопились за жупани
й мерщій у двері — фіть.

З який дідуган
одягнув не свій жупан?

НЕЧЕМНІ ТУРИСТИ

Лин лящу листа писав
і на річку позирав:

«Наш Дніпро колись був чистий...
Неотесані туристи

в річку кидають сміття
і псують линам життя».

Щука, окунь і судак
це підтверджують: «Так! Так!»

Дощ у Львові

Дощ у Львові, дощ у Львові...
Парасолі кольорові
П'ють, чутливі, досхочу
Милі шепоти дощу.

Ледве чутне: *mi, fa, sol* –
Тихі співи парасоль,
Тихі співанки, розмови,
Соло скрипки вечорове.

Тихо, солодко дощить...
За віконцем котик спить,
Сплять секунди і хвилини,
Діти-дітоньки години,

Сплять, хто де, камінні леви*,
Бачать сонце полудневе,
Де було їм, як в раю,
В африканському краю.

Цяпотить у середмісті –
Ось такі останні вісті.
Не шумить і не гуде –
Просто тихий дощ іде.

* Про всіх львівських левів, яких понад 4 тисячі, написав книжку Юрій Гайда (Леви Львова. – Львів, 2011).

ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМЕ КВІТНЯ

9

Гарно!

У саду цвіте бузок.

День був сонячний, безхмарний.

Я зарив скарби в пісок:

шмат лінолеуму, ключик,

гаманець та кісточки.

Ще сховаю дві каблучки

і хустину в цяточки.

Ввечері втішав я діда,

бо „ПРОПАЛИ РЕЧІ ДЕСЬ”.

Може їх взяли сусіди?

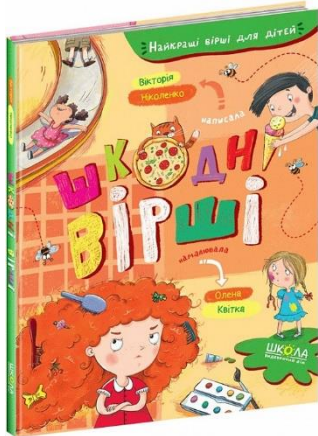
Чи сусідський чорний пес?

КАЛЮЖА

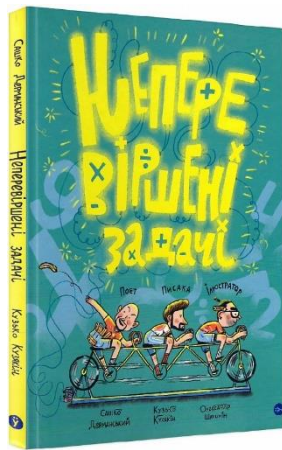
Подивися, друже!
Бач, яка калюжа?
Велика така —
Майже ріка!
Зараз як стрибну
В саму глибину —
Розлетяться бризки
На усіх, хто близько.
Сподобалась дуже
Мені ця калюжа!

Вікторія Ніколенко. **Школьні вірші**
Школа

Андрій Содомора. **Скельця розмальовані**
Апріорі

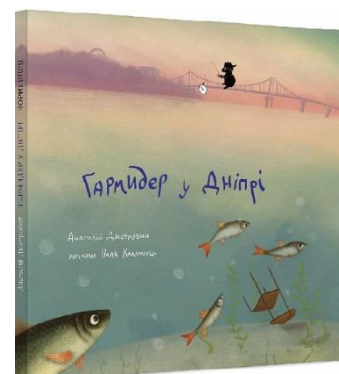
Сашко Дерманський, Кузько Кузякін. **Неперевіршені задачі**
Yakaboo Publishing

Юлія Вротна. **Щоденник жовтого пса**
Видавництво Ріни Н.

Олеся Мамчич. **Овва як бува!**
Абетка із історії України
Портал

Анатолій Дністровський. **Гармидер у Дніпрі**
Видавництво 21, Чорні Вівці